öppides lähhäb innimenne targemaks, temma tö jöudsamaks. Teiste asjadega ärgo olgo sul teggemist; waid te röömsaste, wirguste ja tüddinematalt, mis sul tulleb tehha. Ärra jätta hoomseks, mis tänna wöid ja pead teggema. Ärgo olgo sul kahtlane waid kindel meel Jummala wasto. Temma wöttab so tööd önnistada.

4) Kordas-piddamisse läbbi peab innimenne ennast hästi ülles; olgo sest keik so ello korra pärrast. Kuida ello-igga aetakse, sedda möda on ello-järg hea ehk pahha. Öppi teisest, agga öppi ka issienneselt, et igga tö ja igga juhtuminne so tarkust wöiks kaswatada. Igga öhtul küssi issienneselt: mis head ollen tänna öppinud, mis head tänna teinud? Kui ühtegi, siis olled sa sedda päwa omma ello-ea juresi kautanud, ja sa polle mitte selle päwa wäärt, mis asjata lasseb möda minna.

5) Keigeparrem assi, mis sul omma ello aegas öppida, on se, et ikka parremaks saaksid. Öppi siis: oskawalt ja hästi teggema, mis so kohhus on; tännolik ollema Jummala wasto; heldusse ja abbiga omma liggimesse wasto jöudma; önnes allandlik ja murrelik, häddas julge ja wapper ollema; ja omma himmusid öigel aial lämmatama. Sesuggune innimenne on önnis ja önnekas; teised auustawad tedda ja lootwad temma peäle. Kurjadel on hirm, headel on arm temma ees. Ta on Jummala laps; sest ta teud on taewa Issa teggude sarnatsed.

6) Ärgo olgo ükski assi ma peäl so melest kallim kui so kohhus ja so hinge rahho. Selle peäle toetab ennast so önnistus, so au, so hea nimmi. Üllekätteläinud süddamega innimest ei auusta kegi; sest kes issiennast ei wöi uskuda, kuida se wöib lota, et teised tedda wöttaksid uskuda.

7) Innimenne peab ausal wisil ellama; muido on temma sandim kui ellajas. Omma ihho harrida ja kassida; hea ja süntsa riettega wisi pärrast katta; selle eest murret kanda, mis terwist kinnitab,